

sig til Publikum. Staten maa have Tryghed for, at Pengene indkommer, som det ogsaa er sagt af en af de sidste ærede Talere, og især under Forhold som de nuværende, hvor man altid kan tænke sig Muligheden af, at der i Løbet af 14 Dage eller en Uge, ja, vi kan endda gøre Tidsrummet kortere, kan opstaa en Tilstand, hvor det pludselig vil blive vanskeligt at blive af med et saa stort Laan som dette. Nu kan Bankerne blive liggende med disse Statsgældsbeviser til en Tid, hvor det er nemt at faa dem anbragt, medens det neppe er rigtigt under Forhold, hvor Staten har saa god Brug for Pengene som nu, at den skulde vente paa noget saadant og selv ligge inde med Papirerne for atter og atter, hvad der neppe vilde være Staten værdigt, udbyde dem til Offentligheden. Dermed vil jeg ogsaa have besvaret Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at give Bankerne den Procent, der er beregnet til dem. Jeg maa ligesom det ærede Medlem fra Æbeltoft sige, at det ingeniende forekommer mig at være en for stor Provision, der ydes Bankerne. Hvis der overhovedet skal være Tale om noget, ser jeg ikke godt, at den kunde være ringere end 600,000 Kr., naar det drejer sig om et Beløb paa 60 Mill. Kr.

Der har været talt om, hvorvidt dette Laan vilde trykke Kurserne. Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds gav mig Ret i, at det var rigtigt saa vidt muligt ved saadanne Laan som dette ikke at komme bort fra den Statsobligations-type, vi tidligere har haft, og billigede derfor, at det ikke er Statsobligationer til en højere Rente end 4 pCt., men Statsgældsbeviser, Lovforslaget drejer sig om, men han mente, at jeg ikke havde Ret i, at det ikke vilde trykke paa Kursen for de andre Obligationer. Jeg skal dertil bemærke, at dette Laan neppe vil trykke paa Kursen for de forrige Statslaansobligationer. Thi disse Obligationer ligger faste og er af Staten afhændede til en Rente, som altsaa effektivt var 4,68, og jeg ser ikke, at det vil være nødvendigt for de Institutioner, der har købt disse Obligationer, at nedskrive Kursen, selv om der nu bliver udstedt Statsgældsbeviser til 5 pCt. Dette Laan, som ligger fast og ikke udbydes hverken i store eller smaa Partier, vil efter min Mening kunne sættes til den Kurs, som det er blevet overtaget til af de forskellige Institutioner. Det er altid noget. Paa den anden Side har jeg i alt Fald fra alle de kyndige Folk, jeg har forhandlet med om

denne Sag, hørt dette gjort gældende, at Statsgældsbeviser i alt Fald vil trykke langt mindre paa Kursen end Udstedelsen af Statsobligationer til en højere Rente end 4 pCt. Jeg har selv ment det samme. Jeg har selv syntes, at der her var et betydeligt Hensyn at tage. Vi ved alle, at Bankerne ligger med meget store Beløb i Obligationer, og disse ligger ogsaa andre Steder, i Sparekasser og lignende. Jeg syntes, at man maatte undgaa saa vidt muligt et saadant Tryk paa Kurserne.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at det vilde være Sparekassernes Penge, der vilde blive benyttet til Indkøb af disse Statsgældsbeviser. Men jeg maa have Lov til først at spørge: Hvorfra skal egentlig Pengene komme? Forrige Gang jeg havde den Ære at forelægge et Lovforslag om Statslaan her, et Statslaan, som i Forvejen var fast overtaget af visse Institutioner, Forsikringssselskaber o. lign., ankede man over, at Pengene blev taget derfra. Jeg maa sige, at den Gang havde jeg den Mening, at Finanserne og Regeringen var nødte til at tage Penge derfra, hvor de var, og nu ser jeg heller ikke Mulighed for ikke at tage Pengene derfra, hvor de er. Det er vel nok sandsynligt, at de for en stor Del ligger i Sparekasserne, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at de i lige saa høj Grad, ja, maaske i højere Grad, ligger i Bankerne. Det er ikke nogen Skade til, at Bankerne, som nu ligger inde med Beløb, der er i høj Grad større end for blot et halvt Aar siden, lænses noget for disse. Endelig er der det at bemærke, at Folk, der for Tiden kan tænkes at ville anbringe deres Penge i Spekulationspapirer, muligvis ogsaa i fremmede Papirer, f. Eks. i skandinaviske Papirer, her faar Lejlighed til at anbringe dem i danske Papirer. Det forekommer mig, at det er heldigt — det vil jeg gerne sige med Hensyn til Spørgsmaalet om udenlandske Laan —, at vi overhovedet kan aftage et saa stort Laan her i Landet, som der her er Tale om. Det giver en Tillid til Landets Finanser, som jeg synes, man ikke paa nogen Maade skal undervurdere. Derfor maa jeg overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, hvis Betænkelighed jeg meget godt forstaar, blot sige, at vi er saaledes stillede, at vi maa henvende os der, hvor der overhovedet kan være Tale om at bringe saa store Beløb til Veje, som Staten her kræver — desværre kræver, kan jeg sige, ligesom andre